

Molitev, ki jo Bog razume

Ko vrvež vsakdana utihne in misel zamre, se potopim v srce in diham vanj, da ga napihnem do velikosti Zemlje, da si jo lahko pritisnem nanj. Čutim trepet Zemlje pod svojimi nogami in hočem, da se nas znova veseli. S pogledi tolažim drevesa, naj še malo potrpijo, da se človek bo našel in jih znova ljubil močnejše. Brišem jezove na rekah, radiram tovarne na njih, kjer so mesta, zdaj spet vidim gozdove. In ko pridem bližje, je pod njimi smeh otrok in zdravje in luč v stvareh. Drevesa žarijo, živali žarijo, vse cvetje žari iz božanske luči, ki se ob znova ljubečem človeku, smejo brezskrbno razkriti.

Tako vzdihuje srce ob doživljanju trpečega, ponižnega in ne-uponega Življenja na Zemlji in hoče sanjati visoke sanje. Kaj lahko naredim, da Mu pomagam k preporodu, da nisem ena tistih, ki ga mori, zavoljo zaslužka, človeške varnosti in strahopetnosti. Kako je mogoče, da Rojstvo Življenja še vedno praznujemo tako, da ubijemo drevo in ga založimo s stvarmi, in ne čutimo, kako prazno je to početje.

Kako lepo besedo ima slovenščina za molitev, a bo ostajala prazna, dokler se odnos do Življenja v vas korenito ne spremeni; "kdor mol(č)i, moli. Kadar molčite iz spoštljivosti do Inteligence na delu, ki vas Živi in ureja vse stvari, takrat molite najvišjo molitev in Življenje vas pozna. Operite to besedo naslavljanja na avtoriteto zunaj vas in ne bodite plen, kot nevarno zavaja ang. beseda 'pray'. Resnično ste uplenjeni, kadar Boga doživljate zunaj sebe. Tako se odpirate za napad lakomnih temin neprisebnosti. Najdite novo besedo, morda "a communion", ki naslavlja tiho občevanje, zlivanje v Enost.

Vstopimo v kontemplacijo o molitvi, ki jo Bog razume, z Zupančičevo visoko pesmijo 'Naša beseda', iz katere vzemam le prvo od 12 kitic te mojstrovine, ki vam sporoča vse. Naj vas primerno naravna na nov zven molitve.

"Ob polnoči nihče ni vedel kam in kod,
vse misli so glavo vteknile pod perot.
Obmolknil pevec je in prerok je zaspal
in narod se nemim sencam je vdal.
Dolgo strmел je vanje tih
in sam je onemel pri njih."
Oton Zupančič

Molitev, ki jo Bog razume, prihaja iz uvida, da že ste eno z Njim.
Živa molitev je zlivanje božanskega in Boga, prav zdaj, v Živo.
Živa molitev je vaša najvišja moč in nepremagljiva Sila.
Živa molitev je vsak vaš gib in vzgib, ki prihaja iz potopitve
v Mirujoče oporišče sredi vašega bitja.

Od tu bivate čvrsti v svoji Mirujočnosti, ki jo menjavanje 'oblačil' ne premami iz Njega. Zavedanja Mirujočega oporišča v vas je vsaka misel, beseda in dejanje, ki neguje vas in mene in vse. Je jutranja hvaležnost za varstvo in okrepitev noči, je hvaležnost za jed, ki jo boste zaužili, je hvaležnost za roke in noge, s katerimi služite ljubezni, za oči, jezik in ušesa, ki naj vidijo, slišijo in izrekajo besede ljubezni..., je hvaležnost za priložnosti novega dne, v katerem izkažete še več resnosti pri ovijanju vse tesneje k Mirujočem oporišču.

Zavedanje Svetlobne Večnosti v vas in soustvarjanje z Njo, je Živa molitev. Če vas med zbranostjo prekine partner, otrok z 'nepomembno' zadevo in ga zavrnete, ste s tem izničili vse, kar ste si morebiti zgradili. Izrekate hotenje, naj vaše roke služijo ljubezni in ko vam je pomujena, jo zavrnete, ker je to, kar vi počnete pomembneje. Ne prezrite in ne spozabite se nikoli, neprenehoma ste na preizkušnji, ali boste Ljubezen mislili ali Živeli.

Sekunda spozabljenja, v kateri mislite vi in delate vi, kot človek brez Mirujočega oporišča, je zapravljen sekunda, iz katere prihajajo Življenja nevredne stvari. Niso besede, ki molitev oživijo, je zavedanje, od kod je Moč, ki vas omogoča v tem, kar ta trenutek izbirate. Spoznajte, da Življenje ni energija preteklosti, da se ta hip na novo Rojeva in se gibko kot majhen otrok, lahko prepogne v vsako smer, h kateri zatrepeče vaše srce.

"Oče moj, zgodi se Tvoja, ne moja volja", kako visoke so te besede, kdor se jim pusti vzgajati. Navada, ki jo otroci še vedno oživljajo, da ob Miklavževem in Božičnem času pišejo listke s spiskom reči, ki jih želijo, je znamenje neuspešnega starševstva in kulture. Vzgaja samoljubje zahtevanja in prepričanje, da stvari prinašajo zadovoljstvo in srečo, je uplenjenost Ljubezni od konzumerizma. Je vaš otrok eden tistih, ki nikdar ne sliši besedo Ljubezen, mu ušesa ne poboža pesem poeta, ki jo opeva, ne pozna junaških zgodb Velikanov duha, ki zmagujejo z Ljubeznijo, se ne potopite vanj s prisluškovanjem, kaj ljubezen njemu pomeni?

Blagor njim, ki otroke vzgajajo z zgledom dajanja Ljubezni, pozornosti in časa, ki ga zavzeto preživijo z njimi in med seboj. Otrok, ki bi rad, da imata mami in ati čas zanj in za drug drugega, je tragedija, ki cefra otrokovo dušo. Ljubeča pozornost in čistost otrokovega duha, sta najvišji Dobrini, ki mu jih lahko podarite.

Takrat poosebljate Živo Molitev, ste udejanjena Ljubezen in Svoboda. Otrok raste iz tega vzdušja v naravni, ne-naučeni naravnosti, da je ljubezen nekaj, kar on Je, kar ima in kar lahko da, jo tako pomnožuje in privablja k sebi. To je vzdušje, ki vzgaja resnične Ustvarjalce brez govornjene vzgoje, kako naj misli in se obnaša. Ob tem otrok ne ve, kako lep je v svojem dajanju, pač pa se ponižno sprašuje, kako naj povrne toliko lepega, ki ga prejema. Zato ljubi in neguje vse, kar je od Boga in ne ve, da je tak..., dokler ne stopi pred nekoga, ki ni tak in ki se brani pred njegovo Močjo z napadanjem in sramotanjem. Zato je udejanjena ljubezen v družini edino nepremagljivo oporišče za otroka Ljubezni, rojenega v nečeden svet.

Bog vam svojo Ljubezen ne more izkazati tako, da vam da stvari, ki jih želite, On ni stvar. On svojo Ljubezen izkaže tako, da pride k vam. Vabilo, da vstopi v vaš prostor pišete tako, da ljubite, kot ljubi On. Živa molitev je električen tok, ki potrebuje dva nasprotno nabita delca, da lahko steče. Vi, brez njega ali On brez vas sta nepopolnost brez Življenjske Moči. Tisti, ki lahko reče "jaz in moj Oče sva Eno" in to izkustveno doživlja in uresničuje, neprekinjeno moli. On ne diha kisika in dušika, on diha Boga. Njemu po žilah ne teče kri, po njem kroži kraljestvo Luči.

Ne sprašujte se, kako naj molite, zaupajte, da to že veste. Ne sprašujte se o tem, ne o ničemer, vašega iskanja je konec, zdaj ste Vse, zdaj ste Njegovo Vedenje. Boga ne morete preslepiti s praznimi besedami kot lahko človeka, ki še vara sebe, zato molite z obnašanjem bolj, kot z govorjenjem. Glasbenik ne postanete tako, da si to želite in za to prosite, pač pa tako, da se urite. In katero glasbilo more uglasbiti višji slavojev Življenju, kot v Ljubezni uresničen človek?

Naj bo hrepenenje po uglasitvi na Višave ljubečih, edini vzdih, ki vam napolnjuje srce, zatem ste kot novo rojeni iz tega Zlivanja, sproti oskrbljeni z vsem, kar potrebujete, da ustvarjalno, tvorno in obzirno, odgovarjate na vsako preizkušnjo.

Molitev naj ne bo poziv Bogu, moledovanje po uresničenju vaših prošenj, pač pa zorenje proti vse večji zaslužnosti Božje prisotnosti v vas. Temeljna značajnost Boga je obenem Njegova edina želja, da bi se vam dajal v Svoji Moči, Lepoti in Obilju. On dajanje je, to je vse, kar zna in more. Zato se očedite zanj, v vas ne moreta prebivati dva, ali ste vi s svojo voljo, ali pa je On z Njegovo.

Živo molite iz spoznanja, da že imate vse, za kar prosite in raje kot nezadovoljni zaradi domnevnega pomanjkanja, živite hvaležno za to, kar že ste in že imate. Imate zdravje in popolno telo, vse je v vas. Če ni, ga izgrebite izpod dušeče teže stvari in negativnih energij. Če menite, da je vaše telo neozdravljivo, lahko tvorno sprejmete svoj položaj, ali prenovite prepričanje.

Eno in drugo ni enostavno, spoznajte, da si omejitve postavljate sami in vaše telo jim sveto sledi. Ste popolni, če niste, je to vaš dogovor s seboj. Nanj katerega pristajamo, ker se ne poznamo, ne poznamo svoje ustvarjalne Moči. Če prosite za Ljubezen, spoznajte, da ste Ljubezen. Ljubezni ne morete prejeti, Ljubezen lahko ste in Živite. Ko prosite za materialno obilje, dajajte obilje, materialno in duhovno... ničesar ne zadržite zase, ne kopičite ničesar, razen dajanja samega.

Kakšna priložnost nam je na voljo prav zdaj, ko se zdi, da je cel svet v temi. Resnično je, da morate biti potisnjeni na sam rob znosnega, da si dovolite preobrazbo. Bog vas ne more prisiliti v nič, On je Svoboda, lahko Se umakne in dopusti, da si sami ustvarite pekel. Spoznajte, da ste v njem... 'So..., so you think you can tell, Heaven from hell?', vas Pink Floyd že desetletja sprašuje. Bog ve, da bodo vse iskre nekoč znova združene v Njem, a pred tem je agonija čakanja. Ne dajte, da bi čakal vas.

V ljubezni dejaven Božič vam privoščim, Marjeta